

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Ing. J. L.**, proti žalovanému: **Obvodní soud pro Prahu 10**, 28. pluku 1533/29b, Praha 10, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti ve věci žádosti o poskytnutí informací ze dne 7. 3. 2012,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, od něhož neobdržel žádné vyřízení žádosti podané dne 7. 3. 2012 podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce požadoval sdělení statistických informací o rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 10 v opatrovnických věcech. Na tuto žádost neobdržel v zákonem stanovené lhůtě žádné vyřízení, až dne 28. 3. 2012 dostal sdělení povinného subjektu o požadavku na úhradu nákladů za vyhledávání požadovaných informací. Proti opožděnému sdělení podal žalobce dne 28. 3. 2012 stížnost na postup při vyřizování informací podle ust. § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím, ve které žádal zrušení úhrady a příkaz k poskytnutí informací. tato stížnost rovněž nebyla v zákonem stanovené lhůtě vůbec vyřízena. I proti nečinnosti Ministerstva spravedlnosti jako nadřízeného orgánu uplatnil

žalobce dvě žádosti proti nečinnosti, ale obě byly ignorovány. Žalobce tak vyčerpал všechny dostupné prostředky k nápravě a byl oprávněn podat žalobu.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě sdělil, že žaloba byla důvodná, a to až do okamžiku odložení žádosti o poskytnutí informace žalovaným dne 28. 12. 2012. Tím žalovaný ukončil svou případnou nečinnost, žaloba se stala nedůvodnou a je na místě ji zamítnout.

Při jednání dne 7. května 2013, z něhož se žalovaný omluvil, setrval žalobce na svém stanovisku a navrhl, aby soud rozsudkem uložil žalovanému povinnost bezodkladně vyřídit jeho žádost o informace podanou podle zákona o svobodném přístupu k informacím dne 7. 3. 2012 a dále povinnost uhradit žalobci náklady řízení.

Městský soud v Praze přezkoumal postup žalovaného v rozsahu uplatněných žalobních námitek, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu, jehož kopie byla žalovaným předložena, soud konstatoval, že dne 7. 3. 2012 podal žalobce k žalovanému žádost o sdělení statistických informací o rozhodnutích zdejšího soudu v opatrovnických věcech - v kolika případech bylo nezletilé dítě svěřeno do výchovy matky, do výchovy otce, do střídavé výchovy obou rodičů a celkový počet rozhodnutí ve věci výchovy - a to v rozdělení po jednotlivých senátech a po jednotlivých letech od roku 2007 a dále pak identické statistické informace o konečných rozhodnutích v odvolacích řízeních. Žalovaný v postavení povinného subjektu dne 21. 3. 2012 pod sp. zn. 38 Si 29/2012 žalobci sdělil, že za poskytnutí předmětných informací je požadována úhrada v celkové částce 739,80 Kč, kterou je třeba zaplatit na účet Obvodního soudu pro Prahu 10 nebo v pokladně soudu. Žalobce na toto sdělení reagoval stížností na postup žalovaného s tím, že sdělení o výši úhrady neobsahuje žádné bližší odůvodnění a částka je nepřezkoumatelná. Dne 28. 12. 2012 pak žalovaný sdělil žalobci, že jeho žádost o poskytnutí informací podle § 17 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, odkládá. Povinný subjekt poukázal na to, že žalobce sice podal včas stížnost proti výši úhrady, avšak Ministerstvo spravedlnosti o ní dosud nerozhodlo.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného za stavu, kdy jím podaná žádost o poskytnutí informací nebyla vyřízena ve lhůtě stanovené zákonem o svobodném přístupu k informacím, a na stížnost proti tomuto stavu nadřízený orgán žalovaného nijak nereagoval.

Soud konstatuje, že pokud písemná žádost o informace nevyžaduje doplnění či upřesnění ve smyslu ust. § 14 odst. 5 písm. a) či b) zákona o svobodném přístupu k informacím, pak povinný subjekt buď podle ust. § 14 odst. 5 písm. c) cit. zákona žádost odloží, jestliže požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli, nebo podle ust. § 14 odst. 5 písm. d) cit. zákona poskytne informaci v souladu se žádostí ve stanovené lhůtě. Pokud pak má povinný subjekt za to, že žádost nelze ani odložit a že jí nelze ani vyhovět, byť jen zčásti, podle ust. § 15 odst. 1 cit. zákona vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti. Jestliže povinný subjekt hodlá za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady – a to s uvedením relevantních skutečností a

způsobu vyčíslení - žadateli před poskytnutím informace, tedy nejpozději před uplynutím lhůty 15 dní.

V projednávané věci je nepochybné, že žádost byla žalovanému doručena dne 7. 3. 2012, takže žalovaný jako povinný subjekt byl povinen -nebylo-li na místě žádost odložit - buď do 15 dnů žalobci informace poskytnout nebo v téže lhůtě vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti (její části) anebo v téže lhůtě žalobci sdělit, že za poskytnutí informace žádá úhradu a v jaké výši. V uvedené lhůtě však žalovaný ani jedním z popsanych způsobů žádost žalobce nevyřídil. Ke dni podání žaloby, tj. 21. 12. 2012, byl žalovaný v předmětné věci nečinný a žaloba na ochranu proti této jeho nečinnosti byla tedy důvodná.

Soud však musel reflektovat skutečnost, že podle ust. § 81 odst. 1 soudního řádu správního v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

Není přitom sporu o tom, že dne 28. 12. 2012 žalovaný rozhodl odložit žádost žalobce podle ust. § 17 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, tedy učinil úkon, který lze považovat za vyřízení žádosti. Jestliže soud rozhodoval ve věci dne 7. 5. 2013, musel tuto skutečnost reflektovat, a tedy mu nezbylo než konstatovat, že ke dni rozhodnutí byl skutkový stav takový, že záležitost žádosti o poskytnutí informací ze dne 7. 3. 2012 byla vyřízena a nečinnost žalovaného již netrvala. Soud tedy nemohl žalobě vyhovět, neboť nemohl uložit žalovanému, aby žádost žalobce vyřídil, jestliže ta je od 28. 12. 2012 již vyřízena. Pak ovšem soudu nezbylo, než žalobu zamítnout.

Jen pro úplnost soud konstatuje, že ke dni podání žaloby byly dány důvody k vyhovění. Z obsahu správního spisu je zřejmé – jak vyloženo výše – že žalovaný byl povinen vyřídít žalobcovu žádost nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy mu byla žádost doručena, tedy do 22. března 2012. Pokud hodlal žalovaný využít zákonné možnosti požadovat od žalobce úhradu za poskytnutí informace, byl povinen zpravit o tom žalobce nejpozději do tohoto data. Ze správního spisu je však zřejmé, že oznámení o požadované úhradě bylo ze strany žalovaného vypraveno až dne 23. března 2012, tedy po uplynutí lhůty k poskytnutí informace, resp. k jejímu odmítnutí. Žalovaný byl tedy s vyřizováním žádosti od počátku v prodlení a svou nečinnost ukončil právě až sdělením o odložení žádosti ze dne 28. 12. 2012.

Městský soud v Praze tedy dospěl k závěru, že skutkový stav ke dni jeho rozhodování neumožňoval žalobě vyhovět, a proto žalobu podle ust. § 81 odst. 3 soudního řádu správního zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7. května 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová